

מלמעלה ונכנסה לארכעה יסודות רעים, שהם אש רוח מים עפר, והם שתוּר של נפש הבהמה, משום שהיא שם בלי תורה. שקדם שנשמה יורדת לאוריתא. שקדם שנשמה יורדת לתורה. לאוריתא היסודות הלווי, נתנה התורה כליה. ומיד בשגננות לאוריתא אספלהת מהה. ורוא דמליה (ויה וכא) אני מלאה הלבתי ויריקם השיבני ה'.

אמרה הנשמה, אני מלאה הלבתי לעולם הנה, וכעת ריקם החזרני ה' לאוריתא. ועם כל זה, אם זכה אדם להתעסק בתורה היא חברון, שהיא התורה, שהסתלקה מהנשמה - התחרבה לה. שהנשמה היא מכפה הכבור. והתורה שמו של מקדוש ברוך הוא, תורתה ה' תפימה. עץ חיים היא למתחזקים בה. ואף על גב שהוא אדם הארץ רעה, בגעני שטובב אותו צער הרע, אם יתחזק באוטה חברון, היא מתחברת לו. דבר אחר, היא חברון - זו השכינה. אף על גב שהתרחקה מן המקדוש ברוך הוא, היא חברון אליו. כמו שישישראל שאומרים (ישעה) כי אלהינו בעלנו אדנים וולח. ועם כל זה, לבד בה נזכיר שמה, אף על פי שהתרחק. זהו שפטוב ברוח דוד' (שר החיריים), ועם כל זה הלב שלו והפה שעליו לא נפרד מפרק, כפטוב ורדה לך לצבי (שם). בעת אלו מיחדים שמה בכל יום ואומרים שמע ישראל בלב ובפה ובמחשבה.

ומישום זה היא חברון, משום שכינה לא זהה מן המקדוש ברוך הוא, וישישראל מיחדים שמו בכל יום וסובלים בפה מכות עליון, כמו שבסאריה הראשונים. פתח רב שמעון ואמר, ויהיו מי שרה מה ברכות שנמצאו מכך מה,

דיליה, דנחתת מלעלא ועאלת בארכע יסודין בישין דאנון אש רוח מים עפר ואנו שתוּר אורייתא. דקדים דנשmeta נחתת בגופא בארכע יסודין אלין אהיה בית אורייתא כליה. ומיד דעאלת בגופא אספלהת מהה. ורוא דמליה (ויה אמרה נשמה אנה מלאה הלבתי ויריקם השיבני ה').

אמרה נשמה אנה מלאה אזלנא מהאי עלמא וכען ריקון החזירני ה' בהאי גופא. ועם כל דא אי זכה בר נש לאתעטקה באורייתא היא חברון דהיא אורייתא דאספלהת מגשmeta אתחברת לה. דנשmeta איה מפרשין קרא ואורייתא שמא דקודשא בריך הו (מלחים יט ח) הורת ה' תפימה. (משל ג' ח) עץ חיים היא למוחזקים בה. ואף על גב דאייהו בר נש בארכע באיש אבעני דאסחר ליה יציר רע אי מתהף בה היא חברון אתחברת ליה.

דבר אחר היא חברון דא שכינטא, אף על גב דאתරחת מגה דקודשא בריך הו היא חברון לגבה. בגונא דישראל דאמרין (ישעה כו ה') אלהינו בעלינו אדנים זולתך. ועם כל דא לבד בה נזכיר שמה. אף על גב דאתרחת. הדא הו דכתיב ברוח דוד' (שיר השירים ח יד). ועם כל דא לבא דידן ופימא דידן לאו אינון אתפרשו מנה כדכתיב, ודמה לך לצבי (שם). בען אן מיחדין שמה בכל יום ואמרין שמע ישראל בלבא בפומא ובמחשבה.

ובגין דא היא חברון בגין דשכינטא לא זהה מקודשא בריך הו, ויישראל מיחדין שמה בכל יומה יומא וסבלין בפה מכתשי עלה בפה דאוממי קדמאין. פתח רב שמעון ואמר. ויהיו מי שרה מה שניה. אלין מה ברפאן דאשתקחו